

vilde faae en egen Conto paa Amtstuen; men jeg veed ikke, hvorfor man skulde tage i Betænkning at paalægge Eierne af Jorderne at sørge for Tiendens rette Indbetaling. So mere man urgerer, at Godseieren er den virkelige Eier af Godsæt, desto mindre Betænknelighed vil der være ved at paalægge ham at sørge for Opkrævningen; jeg veed ikke, hvad Ubilligt der skulde være deri, da det jo vil være i Overeensstemmelse med, at han maa sørge for de andre Skatters Opkrævning. Han indestaaer jo allerede nu for Tiendens rette Betaling; hvis Brugeren ikke betaler Tienden i rette Tid, kan man holde sig til Godseieren. Naar dette er Tilfældet, seer jeg ikke Andet, end at de Betænkneligheder eller Erindringer, som Udvalget har gjort med Hensyn til, hvad der er foreslået af Ministeriet, for største Delen ville bortfalde. Jeg skal bemærke, at forsaavidt man maatte ønske, at der skulde finde en lokal Opkrævning af Tienden Sted, vilde jeg i og for sig Intet have derimod; men det vil da være naturligt, at ogsaa Opkrævningen af de øvrige Skatter maa blive lokal. Jeg har altsaa det imod Forslagene, at de rive Tienden løs fra hele det øvrige gjældende System med Hensyn til de offentlige Oppebørsler, og jeg kan derfor ikke gaae ind paa dem. Tænk blot, hvad det vil sige, at Præsterne skulle affatte Listerne! Hvem skal revidere dem? Det gjælder om Præsterne, ligesom om alle andre Mennesker, at de regne bedre, naar der er Tale om en Indtægt, som flyder i deres egne Lommer, end naar der skal betales til Statskassen, og skulde virkelig alle de tusinde Præster være saadanne Regnemestre, at de ikke kunde begaae grove Regnefeil? Vil man overdrage det til Kultusministeriet at gennemgaae for hele Landet hver enkelt Liste? Det vilde jo blive aldeles uoverkommeligt. Vi vilde efter det under Nr. 6 stillede Forslag faae et Grundlag, som jeg ikke kan anerkjende for paalideligt. At bruge Communen som Oppebørsels-

betjent kan der ligge en sund Tanke i; hvis man vilde sige, at Communen skal opkræve Skatterne i det Hele, saa vilde jeg finde, at det var Noget, som fortjente Overveielse; men jeg kan ikke gaae ind paa, at Communen blot skulde opkræve Tienden og ikke de andre Skatter. Det Regulativ, som efter Endringsforslaget under Nr. 6 skal udstedes af Regjeringen, kan efter min Mening ikke raade Bod paa alle de Ulemper, der vilde flyde af Forslaget. Efter det under Nr. 9 stillede Forslag skal Ministeriet ansætte nogle særlige Mænd til at opkræve Tienden. Efter den Erfaring, jeg har gjort med Hensyn til Bispetienderne, vilde jeg imidlertid ansee det for yderst uheldigt at faae en saadan Række af Mænd, og jeg har derfor bestandig bestræbt mig for at faae Oppebørselen af Bispetienden lagt over til Amtstuerne. Oppebørselerne bør samles og organiseres, men begge Forslagene sprede dem. Jeg veed ikke, om disse antagne Mænd skulde være Regnskabsførere — det er muligt, at jeg tager feil. Det kan være tvivlsomt, om man kan lade disse Mænd gaae ind under den hele Control, som Kasseanordningen giver Ministeriet overfor de sædvanlige Regnskabsbetjente. Jeg tilstaaer, at jeg ikke kan forstaae, hvorledes dette hele overordentlige Hensyn til Amtsforvalterne har kunnet bevæge Udvalget til at komme med disse Forslag. — Det Ministerium, hvorunder Amtsforvalterne fortære, har ingen Betænknelighed havt derved, men fundet, at det var en hensigtsmæssig Ordning; jeg har ikke fra nogen Side hørt Betænkneligheder i administrativ Henseende, og det er dog et administrativt Spørgsmaal. Men finder Regjeringen ingen Betænkneligheder derved, saa forekommer det mig, at der heller ingen Anledning kan være for Udvalget til at nære Betænkneligheder. Ogsaa i en anden Henseende vil det, der er foreslået af Udvalget, hos mig støde paa ikke liben Betænknelighed.